

ПІДХІД ДО ВИЗНАЧЕННЯ НАПРЯМІВ ПЕРЕОЗБРОЄННЯ ПІДРОЗДІЛІВ АРТИЛЕРІЇ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Пасько О.І.

Науково-дослідний центр ракетних військ і артилерії, м. Суми

Аналіз досвіду застосування артилерійських гармат у російсько-українській війні свідчить, що на даний час на озброєнні частин та підрозділів артилерії Сухопутних військ (СВ) Збройних Сил (ЗС) України перебувають зразки озброєння, які різняться калібром, дальністю стрільби, швидкострільністю, точністю стрільби, можливістю використання різних типів пострілів та (у тому числі високоточних), країною виробником, роками виробництва, термінами експлуатації тощо.

Використання різнотипних артилерійських гармат певною мірою зумовлює складність організації логістичного забезпечення, підготовки обслуг тощо. Отже, потребує оптимізації перелік гармат, якими в перспективі буде оснащено артилерійські підрозділи СВ ЗС України.

Формування пропозицій щодо переозброєння підрозділів артилерії доцільно здійснювати з використанням методики визначення пріоритетних напрямів переозброєння підрозділів артилерії СВ ЗС України. Запропонована методика ґрунтується на основі відомих методів: експертного оцінювання; теорії бойової ефективності; оцінювання показників надійності; воєнно-економічного аналізу тощо. Вона складається із шести етапів.

На першому етапі експертами формується перелік показників, які впливають на пріоритетність напрямку переозброєння за групами оперативного і тактичного призначення. На другому – проводиться визначення значень комплексних показників рівня бойових, експлуатаційних можливостей та можливостей забезпечення подальшого утримання гармати, яка розглядається як варіант для переозброєння. У якості кількісних значень показників еталонного зразка можна вибирати ті, які визначено у затверджених оперативно-тактичних вимогах до відповідних типів гармат. На третьому етапі експерти визначають значення вагових коефіцієнтів показників, які впливають на величину рівня розвитку гармати. Потім розраховуються величини рівня розвитку та рівня фінансових витрат для кожної гармати, яка розглядається як варіант для переозброєння. На п'ятому етапі здійснюється визначення значення узагальненого показника пріоритетності вибору гармати з урахуванням показника рівня фінансових витрат і проводиться ранжування значень пріоритетності зразків озброєння. Результатом шостого етапу є визначення найбільш доцільного напрямку переозброєння з тієї категорії гармат, що розглядалися (причіпні, самохідні).

Таким чином, запропонована удосконалена методика визначення пріоритетних напрямів переозброєння підрозділів артилерії СВ ЗС України є універсальною і, на відміну від існуючих, дозволяє визначати перевагу гармати порівняно з іншими за величиною відношення ефективність-вартість. Крім того, зазначена методика може використовуватися під час обґрунтування оперативно-тактичних вимог до перспективних самохідних та причіпних гармат.